[illegible]

Mi az, ami felnőtt a pusztaságból minket mindnyájunkat, állatokat és minden fajtát illatságától? Igen, Salamonnak igaza van. ~~Brandenburg Salaman~~

Mi az, ami a kiszolgáltatott nagy szegény gyászoló ábrahamot hangolja, midőn az élet szivárványa közepette örökös kiszolgáltatottságát látja? Brandenburg Salaman halotti igaza van, amely fölött Isten és Izrael szeretetében elmúlott élet iránti megrendítő tömjénje száll szívünkből most ép felé. Oh a szó az emlékezet szomorúsága emlékezetes szomorúsat lesz számotokra, kikben és szomorúak; ki-emlékszik kosarát vesztette el, kinek jámbor lelke álmodozik az örökkévalóságba; de emlékezetes lesz mindnyájunknak, kik kiszolgáltatott vallásunk örökös vallásossága iránt, amelytől sírva menesztik szűkebb körünk szolgáitól, de egész Izrael nagy szolgáitól is sokszorosan. Olyan volt ő, mint a fényes, aki felvett ruhával a "ר.ו/לא a mellvértjével, melybe bevolt vésve Izrael 12 törzsének a neve hogy szívén hordja egész Izrael, szeretettel legyen mindenki iránt, aki Izrael nagy tábornokai lettek, ne csak azok iránt, akik egyéni tulajdonságuk szerint inkább nyerik meg betszét. Izrael nagy könyörszivében az ellenséges hajlamok sokszor ellenséges indulatokat is váltanak ki, a kor közvetlen haladás pártosodás táborába orszja a hívőket, de az Istenben bízott szívén hordta egész Izrael, az ő keblében szeretet szeretete honolt minden iránt, ami Isten teremtése és Izrael becsületét szolgálta; mert az ő mellvértjét, életének csörgését is az Urim és a Tummim a tiszta hit világossága és a gáncsnélküli tiszta élet képezte, amely szilárd várfal védi meg Izrael. Hit és gáncstalan élet szerette meg számára azt, amit a papszól mond az Írás, hogy külső megjelenésével [illegible] tiszteletet szerzett ébresszen; Dr. S. is az ő nélkülözhetetlen tiszta szívének és életfolyásának a külvilág előtt tanúsított szépsége vált érdemessé arra, hogy tiszteletet adózzunk iránta; nem ő kereste, mi keresett ő, midőn évek sora óta szeretettünk gondnoki tisztet vállalott szá és nem hozzátartozó említés nélkül vallásunk tanítási iránt tanúsított végtelen szeretet, melyet évtizeden át minden szomorúsa mega közé erőfeszítő tanítási végző hivatal szívelte élet szentsége és az örökös szokási szomorúsag. Valóban ritka lángolás szerült keblében Isten tanítási iránt, melyek áthatottak egész életét és kötelezettek lelkének olyan szelidségét, szeretetet, béketűrést és a sors minden alakalma körben, szakban szinte szépsége közepette is olyan megelégedett nyugodtságot, melyet eleven példáját adta a tiszta hit boldogító tanításunk. Valóban olyan volt ő, mint a szép bölcsőnk ünnepünk köre: [illegible] Krisztus fejtő volt, a szó legszemesebb értelmében, [illegible] aki szívének szükséglete vallását és aki szívén szívott, hogy fényű tiszteletben szugárzassa a hit szomorúságának szépségeit. S ez a szomorúsag most földre szállott, halotti ágyán feltűnik a lélek porszemetje, melyet szeretettünk szána szívén a szívhez, de Istenhez visszatérő szellemét a mi szeretett tiszteletünk tömjénoszlopa szívén az égbe. Ki valamennyien szívszorulunk őt, kik szellemét csak csak megszilárdítva szeretettünk megünnepelnek, de ti pótolhatatlan szenvedések szívszorulnak kik hárafok fényét, élettek álló fényét látjátok elvonulni orra, hamar nincs többé visszatérés. De szívszorulunk, ne szomorkodjatok, az Isten akaratának való fájdalmas megnyugvás felel meg az elhatározott szellemének és legjobban hódoltak emlékének, ha szeretettben szeretetben szeretettel vallásos örömével hagyjuk meg Isten előtt a lélek adva a szintén halottunk, hogy oly nyugodt álomban szólította el körünkből, inaidhatunk örök nyugalmára.

1911. március 13

Brandenburg Salaman

Ven/1/085